

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2007/43/WE

z dnia 28 czerwca 2007 r.

w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Protokół w sprawie ochrony i opieki nad zwierzętami załączony do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską wymaga, aby przy formułowaniu i wykonywaniu polityki rolnej Wspólnota i państwa członkowskie w pełni uwzględniały wymogi w zakresie dobrostanu zwierząt, przy równoczesnym przestrzeganiu przepisów prawnych lub administracyjnych oraz zwyczajów państw członkowskich związanych w szczególności z obyczajami religijnymi, tradycjami kulturowymi i dziedzictwem regionalnym.

(2) Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych ⁽³⁾, sporządzona na podstawie Europejskiej konwencji o ochronie zwierząt hodowlanych i gospodarskich ⁽⁴⁾ (dalej zwanej „konwencją”), wyznacza minimalne standardy ochrony zwierząt chowanych lub utrzymywanych z przeznaczeniem hodowlanym włącznie z przepisami dotyczącymi pomieszczeń, żywienia, pojenia i opieki zgodnie z fizjologicznymi i etologicznymi potrzebami zwierząt.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14. lutego 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 26. października 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 221 z 8.8.1998, str. 23. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 323 z 17.11.1978, str. 14. Konwencja zmieniona Protokołem zmian (Dz.U. L 395 z 31.12.1992, str. 22).

(3) Wspólnota jest stroną konwencji, w której ramach przyjęto specjalne zalecenie dotyczące ptactwa domowego (*Gallus gallus*) zawierające dodatkowe przepisy dotyczące drobiu utrzymywanego z przeznaczeniem na produkcję mięsa.

(4) Zgodnie z wnioskami raportu Komitetu Naukowego ds. Zdrowia i Dobrostanu Zwierząt z dnia 21 marca 2000 r. w sprawie dobrostanu kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa (brojlerów), wysokiemu wskaźnikowi wzrostu różnych odmian kurcząt wykorzystywanych obecnie do tego celu nie towarzyszy satysfakcjonujący poziom dobrostanu i zdrowia, a negatywne efekty wysokiego zagęszczenia hodowli można osłabić w budynkach, w których utrzymywane są dobre wewnętrzne warunki klimatyczne.

(5) Przepisy szczególne dotyczące powierzchni niewyłożonych ściółką, w celu minimalizacji parametrów genetycznych lub w celu włączenia wskaźników dobrostanu oprócz zapalenia skóry opuszki podeszwy, zostaną określone, gdy będą dostępne odpowiednie opinie Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności.

(6) Konieczne jest ustanowienie na szczeblu Wspólnoty zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa w celu uniknięcia zakłóceń konkurencji, które mogłyby kolidować ze sprawnym funkcjonowaniem wspólnej organizacji rynku w tym sektorze, oraz w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju omawianego sektora.

(7) W celu osiągnięcia podstawowego celu, jakim jest zapewnienie poprawy poziomu dobrostanu zwierząt w intensywnej hodowli kurcząt, konieczne i właściwe staje się ustanowienie, zgodnie z zasadą proporcjonalności, minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa. Niniejsza dyrektywa, zgodnie z trzecim akapitem art. 5 Traktatu, nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów.

(8) Zasady powinny koncentrować się na problemach związanych z dobrostanem w ramach systemów intensywnej hodowli. Aby uniknąć stosowania niewspółmiernych środków mających zastosowanie do utrzymywania małych stad kurcząt, należy ustalić minimalny próg stosowania niniejszej dyrektywy.

- (9) Ważne jest, aby osoby zajmujące się kurczętami rozumiały odnośne wymogi związane z dobrostanem zwierząt i korzystały ze stosownych szkoleń związanych z wykonywanymi przez nie zadaniami lub miały doświadczenie odpowiadające takim szkoleniom.
- (10) Podczas ustanawiania zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa należy zachować równowagę między różnymi aspektami, które mają być uwzględnione, takimi jak dobrostan zwierząt, zdrowie, względy gospodarcze i społeczne oraz wpływ na środowisko.
- (11) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾ i rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽²⁾ ustanawiają ramy dla kontroli urzędowych obejmujących ocenę zgodności z zasadami dotyczącymi dobrostanu zwierząt. Ponadto rozporządzenie (WE) nr 882/2004 przewiduje zobowiązanie państw członkowskich do przedkładania sprawozdań rocznych dotyczących wdrażania wieloletnich krajowych planów kontroli zawierających wyniki przeprowadzonych kontroli i audytów. Do tego celu zarówno w powyższych rozporządzeniach, jak i w decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii przewidziano pomoc finansową⁽³⁾.
- (12) W niektórych państwach członkowskich istnieją już różne nieobowiązkowe systemy etykietowania mięsa kurcząt oparte na przestrzeganiu standardów odnoszących się do dobrostanu zwierząt i innych parametrów.
- (13) W świetle doświadczenia zdobytego podczas stosowania takich nieobowiązkowych systemów etykietowania do Komisji należy przedłożenie sprawozdania z możliwego wprowadzenia na szczeblu Wspólnoty szczególnego, zharmonizowanego i obowiązkowego systemu etykietowania mięsa kurcząt, produktów mięsnych i wyrobów mięsnych, opartego na przestrzeganiu norm odnoszących się do dobrostanu zwierząt, z uwzględnieniem możliwych skutków społeczno-gospodarczych, wpływu na partnerów gospodarczych Wspólnoty oraz zgodności takiego systemu etykietowania z zasadami opracowanymi przez Światową Organizację Handlu.
- (14) Do Komisji należy przedłożenie sprawozdania opartego na nowych danych naukowych z uwzględnieniem dodatkowych badań i praktycznego doświadczenia w celu dalszej poprawy dobrostanu kurcząt utrzymywanych

z przeznaczeniem na produkcję mięsa, mając także na uwadze dobrostan stada rodzicielskiego tych kurcząt, a w szczególności aspekty nieobjęte niniejszą dyrektywą. Wspomniane sprawozdanie powinno w szczególności uwzględnić możliwość wprowadzenia progów dla objawów niskiego poziomu dobrostanu stwierdzonych podczas badań poubojowych oraz wpływ parametrów genetycznych na stwierdzone nieprawidłowości prowadzące do niskiego poziomu dobrostanu kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa.

- (15) Państwa członkowskie powinny określić zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy i zapewnić ich wykonanie. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
- (16) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽⁴⁾ Rada powinna zachęcać państwa członkowskie do sporządzania, na własne potrzeby i w interesie Wspólnoty, tabel, które w możliwie najszerszym zakresie wykażą związek między dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do publicznej wiadomości.
- (17) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁵⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa.

Jednakże nie ma ona zastosowania do:

- gospodarstw, w których liczba kurcząt jest mniejsza niż 500;
- gospodarstw posiadających wyłącznie stada hodowlane kurcząt;
- wylęgarni;
- ekstensywnego chowu ściółkowego i kurcząt chowanych z wolnym wybiegiem, o których mowa w pkt b), c), d) i e) załącznika IV do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1538/91 z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzające szczególne przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1906/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu⁽⁶⁾, oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006.

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1. Wersja poprawiona w Dz.U. C 4 z 8.1.2004, str. 7.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 143 z 7.6.1991, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2029/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 29).

e) kurcząt chowanych ekologicznie zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾.

2. Dyrektywa ma zastosowanie do stad odchowywanych w gospodarstwach, które posiadają zarówno stada hodowlane, jak i odchowywane.

Państwom członkowskim pozostawia się swobodę podejmowania bardziej rygorystycznych środków w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Zasadnicza odpowiedzialność za dobrostan zwierząt spoczywa na właścicielu lub opiekunie zwierząt.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „właściciel” oznacza osobę(-y) fizyczną(-e) lub prawną(-e) posiadającą(-e) gospodarstwo, w którym utrzymywane są kurczęta;
- b) „opiekun” oznacza osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za kurczęta lub opiekującą się nimi na podstawie umowy lub z mocy prawa zarówno tymczasowo, jak i na stałe;
- c) „właściwy organ” oznacza organ centralny państwa członkowskiego właściwy do przeprowadzania kontroli w zakresie dobrostanu zwierząt oraz kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych lub jakiegokolwiek inny organ, któremu taka kompetencja została przekazana na szczeblu regionalnym, lokalnym lub innym;
- d) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii uprawnionego zgodnie z załącznikiem I sekcja III rozdział IV tytuł A do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ do występowania w tym charakterze, wyznaczonego przez właściwy organ;
- e) „kurczę” oznacza ptaka z gatunku *Gallus gallus* utrzymywanego z przeznaczeniem na produkcję mięsa;
- f) „gospodarstwo” oznacza miejsce produkcji, w którym chowane są kurczęta;
- g) „kurnik” oznacza budynek gospodarstwa, w którym utrzymywane jest stado kurcząt;
- h) „powierzchnia użytkowa” oznacza powierzchnię wyłożoną ściółką stale dostępną dla kurcząt;

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 394/2007 (Dz.U. L 98 z 13.4.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206.

i) „zagęszczenie hodowli” oznacza łączną masę żywych kurcząt, obecnych jednocześnie w danym kurniku, w przeliczeniu na metr kwadratowy powierzchni użytkowej;

j) „stado” oznacza grupę kurcząt, które zostały umieszczone w kurniku w gospodarstwie i jednocześnie znajdują się w tym kurniku;

k) „wskaźnik śmiertelności dziennej” oznacza liczbę kurcząt padłych w kurniku tego samego dnia, w tym ubitych z powodu choroby lub z innych powodów, podzieloną przez liczbę kurcząt znajdujących się w kurniku w tym dniu i pomnożoną przez 100;

l) „skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej” oznacza sumę wskaźników śmiertelności dziennej.

2. Po otrzymaniu wyników opinii naukowej Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności na temat wpływu powierzchni niewyłożonej ściółką na dobrostan kurcząt definicja „powierzchni użytkowej” w ust. 1 lit. h) może zostać uzupełniona zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11, w odniesieniu do powierzchni niewyłożonej ściółką.

Artykuł 3

Wymogi związane z utrzymywaniem kurcząt

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) wszystkie kurniki były zgodne z wymogami określonymi w załączniku I;
- b) przeprowadzanie wymaganych kontroli, monitorowanie i podejmowanie dalszych działań, w tym działań przewidzianych w załączniku III, było przeprowadzone przez właściwy organ lub urzędowego lekarza weterynarii.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalne zagęszczenie hodowli w gospodarstwie lub kurniku gospodarstwa w żadnym momencie nie przekraczało 33 kg/m².

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 2 państwa członkowskie mogą zapewnić, że kurczęta utrzymywane są w wyższym zagęszczeniu hodowli, pod warunkiem że właściciel lub opiekun oprócz wymogów, o których mowa w załączniku I, przestrzega wymogów określonych w załączniku II.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku korzystania z odstępstwa na mocy ust. 3 maksymalne zagęszczenie hodowli w gospodarstwie lub kurniku gospodarstwa w żadnym momencie nie przekraczało 39 kg/m².

5. W przypadku spełnienia kryteriów określonych w załączniku V państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na zwiększenie maksymalnego zagęszczenia hodowli, o którym mowa w ust. 4, o co najwyżej 3 kg/m².

Artykuł 4

Szkolenie i informowanie osób zajmujących się kurczętami

1. Państwa członkowskie zapewniają, że opiekunowie kurcząt będący osobami fizycznymi odbyli w zakresie ich zadań wystarczające szkolenia, jak również gwarantują dostępność właściwych szkoleń.

2. Szkolenia, o których mowa w ust. 1, koncentrują się na aspektach związanych z dobrostanem i obejmują w szczególności tematy wymienione w załączniku IV.

3. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie systemu kontroli i zatwierdzania szkoleń. Opiekun kurcząt posiada świadectwo uznawane przez właściwy organ odnośnego państwa członkowskiego poświadczające ukończenie takiego szkolenia lub zdobycie doświadczenia równoważnego takiemu szkoleniu.

4. Państwa członkowskie mogą uznać doświadczenie zdobyte przed dniem 30 czerwca 2010 r. za równoważne udziałowi w takich szkoleniach i wydać świadectwa poświadczające ich równoważność.

5. Państwa członkowskie mogą uznać, że wymogi, o których mowa w ust. 1–4, należy stosować również do właścicieli.

6. Właściciel lub opiekun dostarcza osobom zatrudnionym lub wynajętym przez niego do zajmowania się kurczętami lub do ich chwytania i ładowania instrukcje i informacje dotyczące odpowiednich wymogów związanych z dobrostanem zwierząt, w tym dotyczących metod uboju praktykowanych w gospodarstwach.

Artykuł 5

Etykietowanie mięsa drobiowego

Nie później niż dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z możliwego wprowadzenia szczególnego, zharmonizowanego i obowiązkowego systemu etykietowania mięsa kurcząt, produktów mięsnych i wyrobów mięsnych, opartego na przestrzeganiu norm odnoszących się do dobrostanu zwierząt.

Sprawozdanie to uwzględnia możliwe skutki społeczno-gospodarcze, wpływ na partnerów gospodarczych Wspólnoty oraz zgodność takiego systemu etykietowania z zasadami opracowanymi przez Światową Organizację Handlu.

Do sprawozdania dołączane są stosowne wnioski legislacyjne uwzględniające uwarunkowania i doświadczenia zdobyte przez państwa członkowskie podczas stosowania nieobowiązkowych systemów etykietowania.

Artykuł 6

Sprawozdanie Komisji składane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie

1. Na podstawie opinii naukowej Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie nie później niż dnia 31 grudnia 2010 r. sprawozdanie dotyczące wpływu parametrów genetycznych na stwierdzone nieprawidłowości szkodliwe dla dobrostanu kurcząt. Do tego sprawozdania można, w razie potrzeby, dołączyć stosowne wnioski legislacyjne.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji wyniki gromadzenia danych oparte na monitorowaniu reprezentatywnej próbki stad poddawanych ubojowi podczas co najmniej jednego roku. Aby umożliwić odpowiednią analizę, pobieranie próbek i wymogi dotyczące danych, o których mowa w załączniku III, powinny opierać się na przesłankach naukowych, być obiektywne i porównywalne oraz należy je ustalić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11.

Państwa członkowskie mogą na gromadzenie danych do celów niniejszej dyrektywy potrzebować finansowego wkładu ze strony Wspólnoty.

3. Na podstawie dostępnych danych i z uwzględnieniem nowych danych naukowych Komisja nie później niż dnia 30 czerwca 2012 r. przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i jej wpływu na dobrostan kurcząt, jak również w sprawie opracowania wskaźników dobrostanu. Sprawozdanie uwzględnia różne warunki i metody produkcji. Uwzględnia również społeczno-gospodarcze i administracyjne skutki niniejszej dyrektywy, w tym aspekty regionalne.

Artykuł 7

Kontrole

1. Właściwy organ przeprowadza niedyskryminacyjne kontrole w celu weryfikacji zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy.

Kontrole takie są przeprowadzane na odpowiedniej partii zwierząt utrzymywanych w każdym państwie członkowskim zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (WE) nr 882/2004 i mogą być przeprowadzane w tym samym czasie, co kontrole w innych celach.

Państwa członkowskie opracowują odpowiednie procedury określania gęstości zagęszczania hodowli.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji każdego roku do 30 czerwca sprawozdanie roczne za poprzedni rok w sprawie kontroli określonych w ust. 1. Do sprawozdania dołączony jest wykaz najistotniejszych działań podjętych przez właściwy organ w celu rozwiązania najważniejszych wykrytych problemów dotyczących dobrostanu.

Artykuł 8

Wytyczne dla dobrej praktyki zarządzania

Państwa członkowskie wspierają rozwój wytycznych dla dobrej praktyki zarządzania, które obejmują wskazówki dotyczące zgodności z niniejszą dyrektywą. Zachęca się do upowszechniania i stosowania tych wytycznych.

Artykuł 9

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają system sankcji stosowanych w razie naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu stosowania tych sankcji. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję nie później niż dnia 30 czerwca 2010 r. oraz powiadamiają bezzwłocznie o wszelkich zmianach ich dotyczących.

Artykuł 10

Uprawnienia wykonawcze

Środki konieczne do zapewnienia jednolitego wprowadzania w życie niniejszej dyrektywy mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11.

Artykuł 11

Procedura komitetu

1. Komisję wspiera Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady

i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾ („komitet”).

2. W przypadku odwołania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, wynosi trzy miesiące.

Artykuł 12

Transpozycja

Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wypełnienia niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

S. GABRIEL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 575/2006 (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, str. 3).

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO GOSPODARSTW

Oprócz odpowiednich przepisów zawartych w innych odpowiednich wspólnotowych aktach prawnych zastosowanie mają następujące wymagania:

Urządzenia do pojenia

1. Urządzenia do pojenia są ustawiane i utrzymywane w sposób minimalizujący ryzyko wylewania się wody.

Karmienie

2. Kurczęta powinny mieć stały dostęp do paszy albo powinny być karmione w pewnych odstępach czasu, a ponadto nie mogą być pozbawiane paszy dłużej niż 12 godzin przed przewidywaną godziną uboju.

Ściółka

3. Wszystkie kurczęta mają stały dostęp do ściółki, która jest sucha i ma kruchą powierzchnię.

Wentylacja i ogrzewanie

4. Wentylacja działa w sposób zapewniający uniknięcie przegrzania i, w razie konieczności, w powiązaniu z systemami ogrzewania w celu usunięcia nadmiaru wilgoci.

Hałas

5. Poziom dźwięku jest minimalizowany. Wentylatory, maszyny do karmienia lub inne wyposażenie jest tak skonstruowane, umieszczone, obsługiwane i utrzymywane, aby powodowało możliwie najmniejszy hałas.

Oświetlenie

6. Wszystkie budynki są wyposażone w oświetlenie o intensywności co najmniej 20 luksów przy włączonym oświetleniu, mierzone na poziomie oka ptaka, oświetlające przynajmniej 80 % powierzchni użytkowej. Czasowe ograniczenie poziomu oświetlenia może być w razie konieczności dopuszczone w wyniku zalecenia lekarza weterynarii.
7. W terminie siedmiu dni od umieszczenia kurcząt w budynku i do trzech dni przed przewidywanym ubojem oświetlenie powinno być dostosowane do 24-godzinnego rytmu z okresami zaciemnienia trwającymi co najmniej ogółem 6 godzin, z co najmniej jednym okresem nieprzerwanego zaciemnienia trwającym przynajmniej 4 godziny z wyłączeniem okresów przyciemnienia.

Kontrola

8. Wszystkie kurczęta utrzymywane w gospodarstwie muszą podlegać kontroli co najmniej dwa razy dziennie. Należy zwrócić szczególną uwagę na symptomy wskazujące na obniżony poziom dobrostanu lub zdrowia zwierząt.
9. Kurczęta, które mają poważne obrażenia lub wykazują wyraźne objawy zaburzeń zdrowotnych, takie jak trudności w chodzeniu, poważne puchliny brzuszne lub wady rozwojowe, oraz które mogą cierpieć, są poddawane stosownemu leczeniu lub natychmiastowemu ubojowi. W razie konieczności należy skontaktować się z lekarzem weterynarii.

Czyszczenie

10. Te części budynków, wyposażenia lub przyrządów, które mają kontakt z kurczętami, powinny być starannie oczyszczone i zdezynfekowane za każdym razem po ostatecznym usunięciu ptaków z budynku, zanim do kurnika zostanie wprowadzone nowe stado. Po ostatecznym usunięciu ptaków z kurnika należy usunąć całą ściółkę i wprowadzić czystą ściółkę.

Przechowywanie dokumentacji

11. Właściciel lub opiekun prowadzi dokumentację dla każdego kurnika w gospodarstwie, zawierającą dane dotyczące:
 - a) liczby wprowadzonych kurcząt;
 - b) powierzchni użytkowej;
 - c) krzyżówki lub odmiany hodowlanej kurcząt, jeśli jest znana;

- d) w przypadku każdej kontroli – liczby ptaków padłych ze wskazaniem przyczyn śmierci, jeżeli są znane, a także liczby ptaków ubitych ze wskazaniem przyczyn;
- e) liczby kurcząt pozostałych w stadzie po sprzedaży kurcząt lub poddaniu ich ubojowi.

Dokumentacja ta przechowywana jest przez co najmniej trzy lata i jest udostępniana właściwemu organowi podczas dokonywania kontroli lub na żądanie.

Zabiegi chirurgiczne

12. Wszystkie zabiegi chirurgiczne dokonywane w celach innych niż terapeutyczne lub diagnostyczne powodujące uszkodzenie lub utratę wrażliwej części ciała lub zmiany w strukturze kostnej są zakazane.

Przycinanie dziobów może być jednak dozwolone przez państwa członkowskie w sytuacji, w której inne środki mające zapobiec wrywaniu puchu i kanibalizmowi zostały wyczerpane. W takich przypadkach dokonuje się go wyłącznie po konsultacji z lekarzem weterynarii i na jego zalecenie i jest ono przeprowadzane przez wykwalifikowany personel na kurczętach, które nie są starsze niż 10 dni. Ponadto państwa członkowskie mogą zezwolić na kastrację kurcząt. Kastracja jest przeprowadzana wyłącznie pod nadzorem lekarza weterynarii przez personel, który przeszedł specjalne szkolenie.

ZAŁĄCZNIK II

WYMOGI DOTYCZĄCE STOSOWANIA WYŻSZEGO ZAGĘSZCZENIA HODOWLI

Powiadamianie i dokumentacja

Następujące wymogi mają zastosowanie:

1. Właściciel lub opiekun informuje właściwy organ o swoim zamiarze zagęszczenia hodowli o więcej niż 33 kg/m² żywej masy.

Wyznacza dokładną liczbę i powiadamia właściwy organ o jakiegokolwiek zmianie zagęszczenia hodowli w terminie co najmniej 15 dni przed umieszczeniem stada w kurniku.

Jeżeli jest to wymagane przez właściwy organ, do powiadomienia dołączany jest dokument podsumowujący informacje zawarte w dokumentacji wymaganej na mocy pkt 2.

2. Właściciel lub opiekun przechowuje i udostępnia w kurniku uzupełnioną dokumentację szczegółowo opisującą systemy produkcji. Dokumentacja ta zawiera w szczególności szczegółowe dane techniczne kurnika i jego wyposażenia, takie jak:
 - a) plan kurnika, w tym wymiary powierzchni zajmowanej przez kurczęta;
 - b) system wentylacji oraz, w odpowiednich przypadkach, schładzania i ogrzewania wraz z jego lokalizacją, plan wentylacji wskazujący docelowe parametry jakości powietrza, takie jak przepływ powietrza, prędkość przepływu powietrza oraz temperatura;
 - c) informacje dotyczące systemów karmienia i pojenia oraz ich lokalizacji;
 - d) informacje dotyczące systemów alarmowych i awaryjnych systemów zasilania w razie awarii jakiegokolwiek wyposażenia elektrycznego lub mechanicznego niezbędnego dla zdrowia i dobrostanu zwierząt;
 - e) typ zazwyczaj używanej podłogi i ściółki.

Dokumentacja jest udostępniana właściwemu organowi na jego żądanie i jest uaktualniana. W szczególności należy rejestrować kontrole techniczne systemów wentylacyjnych i alarmowych.

Właściciel lub opiekun przekazuje bez zbędnej zwłoki właściwemu organowi informacje o wszelkich zmianach dotyczących danego kurnika, wyposażenia lub procedur mogących wywrzeć wpływ na dobrostan ptaków.

Wymogi w stosunku do gospodarstw – kontrola parametrów dotyczących środowiska

3. Właściciel lub opiekun zapewnia wyposażenie każdego kurnika w gospodarstwie w systemy wentylacji oraz, w razie konieczności, ogrzewania i schładzania, które są zaprojektowane, zbudowane i działają w taki sposób, aby:
 - a) koncentracja amoniaku (NH₃) nie przekraczała 20 ppm, a koncentracja dwutlenku węgla (CO₂) nie przekraczała 3 000 ppm mierzonych na poziomie głów kurcząt;
 - b) temperatura wewnętrzna nie przekraczała temperatury zewnętrznej o więcej niż 3 °C, jeżeli temperatura zewnętrzna mierzona w cieniu przekracza 30 °C;
 - c) średnia wilgotność względna mierzona wewnątrz kurnika w ciągu 48 godzin nie przekraczała 70 %, jeżeli temperatura zewnętrzna jest niższa niż 10 °C.

ZAŁĄCZNIK III

MONITOROWANIE I DZIAŁANIA PODEJMOWANE PO WYKRYCIU NIEPRAWIDŁOWOŚCI W RZEŹNI**(o których mowa w art. 3 ust. 1)**

1. Śmiertelność

- 1.1. W przypadku zagęszczenia hodowli większego niż 33 kg/m² dokumentacja towarzysząca stadu zawiera wskaźnik śmiertelności dziennej i skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej obliczony przez właściciela lub opiekuna wraz z informacjami dotyczącymi krzyżówki lub odmiany hodowlanej kurcząt.
- 1.2. Pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii rejestrowane są te dane, jak i liczba brojlerów padłych do chwili przybycia; wskazuje się również gospodarstwo i kurnik w gospodarstwie. Wiarygodność danych i skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej są kontrolowane z uwzględnieniem liczby brojlerów poddanych ubojowi i liczby brojlerów padłych do chwili przybycia do rzeźni.

2. Badanie poubojowe

W kontekście kontroli przeprowadzanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 854/2004 urzędowy lekarz weterynarii ocenia wyniki badania poubojowego w celu określenia innych możliwych wskaźników niskiego poziomu warunków dobrostanu, takich jak zwiększona częstotliwość występowania przypadków kontaktowego zapalenia skóry, zarobaczenie i choroby ogólnoustrojowe w gospodarstwie lub w kurniku gospodarstwa pochodzenia.

3. Przekazywanie wyników

Jeżeli wskaźnik śmiertelności, o którym mowa w pkt 1, lub wyniki badania poubojowego, o którym mowa w pkt 2, odpowiadają niskiemu poziomowi warunków dobrostanu, urzędowy lekarz weterynarii przekazuje dane właścicielowi lub opiekunowi zwierząt oraz właściwemu organowi. Właściciel lub opiekun zwierząt oraz właściwy organ podejmują odpowiednie działania.

ZAŁĄCZNIK IV

SZKOLENIA

Szkolenia, o których mowa w art. 4 ust. 2, obejmują co najmniej prawodawstwo wspólnotowe dotyczące ochrony kurcząt, a w szczególności następujące tematy:

- a) załączniki I i II;
- b) fizjologię zwierząt, zwłaszcza ich potrzeby w zakresie pojenia i karmienia, zachowanie zwierząt i pojęcie stresu;
- c) praktyczne aspekty delikatnego obchodzenia się z kurczętami oraz wyłapywanie, załadunek i transport;
- d) opiekę nad kurczętami w nagłych przypadkach, procedury uśmiercania i uboju w nagłych przypadkach;
- e) zapobiegawcze środki bezpieczeństwa biologicznego.

ZAŁĄCZNIK V

KRYTERIA ZASTOSOWANIA ZWIĘKSZONEGO ZAGĘSZCZENIA HODOWLI**(o których mowa w art. 3 ust. 5)**1. *Kryteria*

- a) monitorowanie gospodarstwa przeprowadzane przez właściwy organ w ciągu ostatnich 2 lat nie wykazało żadnych nieprawidłowości w odniesieniu do wymogów niniejszej dyrektywy, i
- b) podczas monitorowania właściciel lub opiekun gospodarstwa korzysta z wytycznych dla dobrej praktyki zarządzania, o których mowa w art. 8, i
- c) w co najmniej siedmiu kolejno sprawdzanych po sobie stadach z kurnika skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej wynosił poniżej wartości $1\% + 0,06\%$ pomnożonej przez wiek stada przy uboju podany w dniach.

Jeżeli w ciągu ostatnich dwóch lat właściwy organ nie przeprowadził monitorowania gospodarstwa, należy przeprowadzić co najmniej jedno monitorowanie, aby sprawdzić, czy spełniony jest wymóg w lit. a).

2. *Wyjątkowe okoliczności*

W drodze odstępstwa od pkt 1 lit. c) właściwy organ może podjąć decyzję o zwiększeniu zagęszczenia hodowli, jeśli właściciel lub opiekun przedstawi wystarczające wyjaśnienia dotyczące wyjątkowego charakteru wyższej wartości skumulowanego wskaźnika śmiertelności dziennej bądź wykaże, że przyczyny tego stanu są niezależne od jego woli.
